

Sygn. akt II K 675/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 sierpnia 2018 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk - Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Magdalena Czaplińska

Protokolant Artur Pokojski

po rozpoznaniu w dniu 16.08.2018 r. sprawy

T. M., ur. (...) w G.,

syna K. i M. z domu O.

oskarżonego o to, że:

I. w dniach 26 – 28 lipca 2017 roku w G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru marki T. (...) o wartości 600 złotych, czym działał na szkodę A. L.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k. k.;

II. w dniach 30 maja – 1 czerwca 2017 roku w G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru marki T. o wartości 1000 złotych, czym działał na szkodę P. D. (1),

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k. k.;

III. w dniach 2 – 5 czerwca 2017 roku w G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru marki K. (...) o wartości 699 złotych, czym działał na szkodę A. G.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k. k.;

IV. w dniach 4 – 6 sierpnia 2017 roku w G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru marki G. (...), sakwy rowerowej, kasku rowerowego oraz płaszcza przeciwdeszczowego o wartości 770 złotych, czym działał na szkodę J. P. (1),

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k. k.;

V. w dniu 8 sierpnia 2017 roku w G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru marki M. o wartości 1600 złotych, czym działał na szkodę P. D. (2),

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k. k.;

VI. w dniu 28 sierpnia 2017 roku w G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru marki P. o wartości 1500 złotych, czym działał na szkodę L. P.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k. k.

I. oskarżonego T. M. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, z tym ustaleniem, że czynu zarzucanego mu w punkcie I. wniosku Prokuratora dopuścił się na szkodę A. L., a czynu zarzucanego w punkcie IV. wniosku – na szkodę J. P. (2), zaś czynu zarzucanego mu w punkcie VI. wniosku dopuścił się dnia 28 lipca 2017 roku i z tym

ustaleniem, że czyny te stanowią ciąg przestępstw opisany w art. 91 § 1 k. k., każdy z tych czynów kwalifikuje z art. 278 § 1 k. k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k. k. w zw. z art. 91 § 1 k. k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;

II. na podstawie art. 46 § 1 k. k. zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz:

- pokrzywdzonego A. L. – kwoty 600 (sześćset) złotych;
- pokrzywdzonego P. D. (1) – kwoty 1.000 (jeden tysiąc) złotych;
- pokrzywdzonej A. G. - kwoty 699 (sześćset dziewięćdziesiąt dziewięć) złotych;
- pokrzywdzonego J. P. (2) – kwoty 770 (siedemset siedemdziesiąt) złotych;
- pokrzywdzonego P. D. (2) – kwoty 1.600 (tysiąc sześćset) złotych;
- pokrzywdzonego L. P. – kwoty 1.500 (tysiąc pięćset) złotych;

III. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k. k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 stycznia 2018 roku, od godziny 14.30 do dnia 5 stycznia 2018 roku, do godziny 19.00, to jest okres dwóch dni, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 626 § 1 k. p. k., art. 627 k. p. k. oraz art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 3, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 1.237,84 złotych, w tym wymierza mu opłatę w kwocie 580 złotych.

Sygn. akt: II K 675/18

UZASADNIENIE

Wobec treści wniosku oskarżonego Sąd na podstawie art. 424 § 3 k. p. k. ograniczył zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz rozstrzygnięcia co do kary.

Sąd zważył, co następuje:

Ustalony stan faktyczny stanowił podstawę do przypisania T. M. czynów zarzucanych mu w akcie oskarżenia, tj. przestępstw z art. 278 § 1 k. k. Nie budziło wątpliwości Sądu, iż w dniach 26-28 lipca 2017 roku w G., dokonał on zaboru w celu przywłaszczenia roweru marki T. (...) o wartości 600 złotych, czym działał na szkodę A. L., w dniach 30 maja – 01 czerwca 2017 roku w G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru marki T. o wartości 1000 złotych, czym działał na szkodę P. D. (1), w dniach 2-5 czerwca 2017 roku w G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru marki K. (...) o wartości 699 złotych, czym działał na szkodę A. G., w dniach 4-6 sierpnia 2017 roku w G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru marki G. (...), sakwy rowerowej, kasku rowerowego oraz płaszczu przeciwdeszczowego o wartości 770 złotych, czym działał na szkodę J. P. (2), w dniu 08 sierpnia 2017 roku w G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru marki M. o wartości 1600 złotych, czym działał na szkodę P. D. (2) oraz w dniu 28 lipca 2017 roku w G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru marki P. o wartości 1500 złotych, czym działał na szkodę L. P..

Dla przyjęcia popełnienia przestępstwa kradzieży spełnione muszą być przesłanki w postaci celowego zaboru w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej. Przestępstwo to należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym jest przywłaszczenie cudzej rzeczy ruchomej. Konieczne jest, zatem działanie sprawcy z tzw. dolus coloratus. Celem działania sprawcy musi być włączenie

rzeczy do swego majątku, objęcie jej w posiadanie lub postępowanie z nią jak z własną. Wyklucza to możliwość popełnienia tego przestępstwa z zamiarem ewentualnym. W kontekście powyższego, rozpatrując przedmiotową sprawę Sąd doszedł do przekonania, iż obraz działania oskarżonego T. M. w pełni wyczerpuje ustawowe znamiona przestępstwa kradzieży, albowiem sprawca przeniósł w sferę własnego władztwa zabrane mienie i postąpił z nim jak z własnym. Przedmiotem jego działania było natomiast mienie, które nie stanowiło jego własności.

Sąd w zakresie opisów czynów dokonał pewnych modyfikacji. Mianowicie odnośnie zarzutu opisanego w punkcie I. Sąd ustalił, iż przestępstwo zostało popełnione na szkodę A. L., zaś odnośnie zarzutu opisanego w punkcie IV. wniosku - na szkodę J. P. (2). Z kolei odnośnie zarzutu opisanego w punkcie VI. Sąd ustalił, iż czyn popełniono w dniu 28 lipca 2017 roku. Powyższe modyfikacje wynikały z konieczności poprawienia oczywistych omyłek pisarskich zawartych we wniosku Prokuratora.

Sąd uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów ustalił, że stanowią one ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 k. k. W myśl art. 91 § 1 k. k., jeżeli sprawca popełnia w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, dwa albo więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę określoną w przepisie stanowiącym podstawę jej wymiaru dla każdego z tych przestępstw, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Zdaniem Sądu, w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z podobnym sposobem działania – oskarżony kradł rowery pozostawione bez nadzoru. Pierwszy z zarzucanych oskarżonemu czynów został popełniony w okresie 30 maja – 01 czerwca 2017 roku, zaś ostatni – w dniu 8 sierpnia 2017 r., a zatem spełniona jest także wskazana w art. 91 § 1 k. k. przesłanka popełnienia przestępstw w krótkich odstępach czasu. W związku z powyższym, wobec faktu, iż w przedmiotowej sprawie spełnione zostały wszystkie przesłanki z art. 91 § 1 k. k. (tj. działanie z wykorzystaniem takiej samej sposobności, w krótkich odstępach czasu, zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw), Sąd uznał, że zarzucane oskarżonemu przestępstwa stanowią ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k. k.

W czasie popełnienia przez oskarżonego przypisanego mu czynu, nie zachodziła żadna okoliczność wyłączająca jego kryminalną bezprawność. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim.

Prokurator Prokuratury Rejonowej G. – Ś. w trybie art. 335 § 1 k.p.k. wystąpił z wnioskiem o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionej z oskarżonym kary. Wniósł o orzeczenie kary pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku oraz kary grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych po 10 zł każda oraz zasądzenie od oskarżonego kosztów i opłat sądowych na rzecz Skarbu Państwa, a także orzeczenie obowiązku naprawienia szkody.

Instytucja z art. 335 k. p. k., czyli tzw. dobrowolne poddanie się karze przez oskarżonego, sprowadza się do swoistego porozumienia między sprawcą czynu a organem procesowym, w wyniku którego sprawca znajduje się w uprzywilejowanej pozycji, gdyż może liczyć na wymierzenie łagodniejszej kary. Sąd podziela pogląd, iż „sąd orzekający w trybie art. 335 i 343 k.p.k. jest związany wnioskiem umieszczonym przez prokuratora w akcie oskarżenia, gdyż jego treść jest wynikiem porozumienia oskarżyciela i oskarżonego, którzy zgadzają się na takie jak we wniosku rozstrzygnięcie w sprawie, w szczególności, co do kar i środków karnych” (wyrok SN z 11 IX 2005 roku, V KK 296/05, Lex nr 164332).

Sąd wobec spełnienia warunków określonych w art. 335 k.p.k. wobec oskarżonego T. M., tj. wystąpienia przez oskarżyciela z wnioskiem o wydanie wyroku skazującego, uzgodnienia z oskarżonym kary, nie budzących wątpliwości okoliczności popełnienia przestępstw (brak wątpliwości co do stanu faktycznego przedmiotowej sprawy i kwalifikacji prawnej czynu, spójność i zborność materiału dowodowego, dowody świadczące niezbicie o popełnieniu przez oskarżonego zarzucanych mu czynów), postawy oskarżonego wskazującej, że cele postępowania zostaną osiągnięte (ułatwienie postępowania poprzez przyznanie się do winy, złożenie szczegółowych wyjaśnień zgodnych z zebrany materiałem dowodowym, wyrażenie żalu), uznał, iż zachodzą podstawy do uwzględnienia wniosku.

Zaznaczyć należy, iż w trakcie postępowania przygotowawczego oskarżony sam wyszedł z inicjatywą poddania się dobrowolnie karze. Następnie wyraził zgodę na zaproponowaną przez Prokuratora karę 1 roku pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 10 zł każda, a także obowiązek naprawienia szkody i pokrycia kosztów sądowych i wyraził zgodę na wystąpienie z wnioskiem o takiej treści do Sądu. Jednocześnie oskarżony został pouczone o treści art. 447 § 5 k. p. k., zgodnie z którym podstawą apelacji nie mogą być zarzuty dotyczące niewspółmierności kary, środków karnych i innych środków, które były objęte porozumieniem z art. 343 k. p. k.

Spoleczna szkodliwość czynów oskarżonego T. M. była niemała. Oskarżony swoim czynem wyrządził szkody majątkowe sześciu różnym osobom. Wysokość tych szkód nie była nadmiernie wysoka, jednakże nie była też bardzo niska, szkody te wahały się od w granicach od 600 zł do 1600 zł, zaś łączna suma szkód majątkowych powstała w wyniku działania oskarżonego wynosiła ponad 6000 złotych. Oskarżony działał w zamiarze bezpośrednim w celu osiągnięcia korzyści majątkowych. Skradzione rowery sprzedał następnie za zaniżone kwoty przypadkowym osobom.

Na niekorzyść oskarżonego wpływają okoliczności decydujące o ocenie wysokości stopnia społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów oraz jego uprzednia karalność, w tym za przestępstwa podobne.

Na korzyść oskarżonego Sąd poczytał, iż przyznał się do winy i złożył wyjaśnienia co do popełnionych czynów.

Uwzględniając powyższe okoliczności, w punkcie I. sentencji wyroku Sąd wymierzył T. M., karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 10 złotych, zgodnie z wnioskiem Prokuratora.

Kara jednego roku pozbawienia wolności jest - w ocenie Sądu - w pełni adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynów, stopnia zawinienia i właściwości osobistych oskarżonego. Oskarżony jest sprawcą niepoprawnym, był uprzednio wielokrotnie karany, w tym za przestępstwa podobne. T. M. nie wykorzystał dobrodziejstwa związanego z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie XI K 63/14 Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku i ponownie dopuścił się czynu podobnego. Kary tej nie można uznać za zbyt surową, albowiem oskarżony sam z własnej woli wyraził zgodę na orzeczenie takiej kary. Dodatkowo kara ta mieści się w dolnych granicach ustawowego zagrożenia.

Jeśli chodzi o karę grzywny, w związku z tym, że przestępstwa oskarżonego zostały popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, to orzeczenie jej obok kary pozbawienia wolności było zasadne. Kara ta ma na celu wywołanie u oskarżonego dodatkowego poczucia, iż popełnianie przestępstw przeciwko mieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jest nieopłacalne. Stanowić to będzie dodatkową dolegliwość dla oskarżonego, co będzie sprzyjać zapobieżeniu popełnienia przez niego w przyszłości podobnych przestępstw. Liczba stawek dziennych grzywny odpowiada stopniowi społecznej szkodliwości czynów oskarżonego oraz wysokości wyrządzonych szkód. Z kolei wysokość stawki dziennej grzywny została ustalona w najniższym wymiarze, co uwzględnia trudną sytuację materialną oskarżonego, związaną przede wszystkim z koniecznością odbycia kar pozbawienia wolności. Należy przy tym zaznaczyć, iż nie można uznać, by kara ta była również nadmiernie surowa z uwagi na fakt, iż oskarżony sam zaakceptował wymiar tej kary, poddając się dobrowolnie karze w trybie art. 335 k. p. k.

Ponadto Sąd zgodnie z wnioskiem Prokuratora uzgodnionym i zaakceptowanym przez oskarżonego, nałożył na oskarżonego obowiązek naprawienia wyrządzonych szkód, albowiem szkody te nie zostały w żaden sposób naprawione, a oskarżony, jako ich sprawca, powinien uczynić zadość swojemu negatywnemu zachowaniu, które przyniosło szkody kilku różnym osobom.

W punkcie III. sentencji wyroku Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w sprawie, co było orzeczeniem obligatoryjnym.

Następnie w punkcie IV. sentencji wyroku Sąd - zgodnie z wnioskiem Prokuratora - obciążył oskarżonego kosztami sądowymi i stosowną opłatą. Koszty te powstały w wyniku negatywnego działania oskarżonego, który jest osobą młodą i zdrową, stąd winien ponieść wszelkie konsekwencje swojego zachowania.